

25.2.77

(4)

כל סוטה

גיליון מס' 7

הרשו לי לפתוח את כל סוטה במספר השמיני ולהודיע על יצאפו המבורכת של העורך היקר שלנו הוא דני נמלי, אחרי שנות גלות רבות מהצבא... ל מ י ל ו א י ס !!!
אוסף עוד שמהיותו זכק במטרה הספיק להגיש לי את גיליון מס' 8 של כל סוטה וכך יכול הוא לצאת לדרכו כממצפוננו סקט! ובאמת- דני- את שלך אתה עושה על הצד הטוב ביותר! רק... תעשה טובה! חזור אלינו אחרי 3 שבועות.....

כל- טוב לך דני, תבלה!

הדסה.

אתם שיושבים בחו"ל ומחממים את התחת שלכם בכל מיני אמצעים מלאכותיים, אני רוצה שתדעו לכם שפה זורחת הישעל כבר שבועיים. ובעוד שאתם מנסים לחמם ולכסות כל חלק מגופכים הלבן, אנטה, ברשותכם לתאר את המצב פה. מיכות פרושות על דמאים ירוקים ועליהן גופות במצב חצי בכל וחצי עירום, מסביב זרוקים כוסות קפה ריקים ורמקולים מגלגלים את "הלאיטס" של "האולמנס" ו"טאג" מהאל", וכל זה על רקע שמיים כחולים עמוק. כך, רבותי הימים היפים של השנה, הכל פורח הכל ירוק על העצים הבולבולים מזינים אחד לחני את המוח וזה נותן רושם שכל העולם מתעורר לתחיה. אתם מכירים את כל זה את המראות רק רציתי להזכיר לכם שהן עוד קיימות ומה לעשות ואחם לא פה."

ועכסוו רבותי, למשהו יותר רציני. לפני שבועיים הבטחתי לכם כחבה על ראיון מיוחד במינו עם אדם לא שחזר מיוחד. הוא הסכים להתראיין בחנאי שלא אגלה את שמו האמיתי. ובכך לצורך הראיון נקרא לו "בן- גולדברג" ראש הסנדיקט המקומי או " המאפייה" את חרצו. מקורח הנסיבות הראיון היה קצר ולעניין.
את הדלת פתח לפני " הגורילה" (שומר הראש) ללא מילה מיותרת הוביל אותי פנימה החדר היה אפוף עשן משונה ברקע מוסיקה של טינטרה, האור אדום צהבהב עמום. על כורסא מסגנון לואי ה-16 יושב הבוס כשהוא מלטף חתול לבן לא חברותי במיוחד. לצידו על שרפרף, פרצוף בלתי מזוהה. תנועת יד מסמנת לי שאני יכול לפתוח בשאלה ראשונה.

- כל סוטה: האם אתה מוכן להודות שיש לך קשרים עם המאפייה?

- "הבוס": NO COMMENT

.....תנועת יד של חצי גלגול מסמנת לי שאפשר לחאול את השאלה הבאה.

- כל סוטה: האם ישנה אמת בימועה שהוצאת קונטרקט על ראשו של רכז ענף הבריכות

בגלל סירובו לשלם לאנטיין דמי פרוטקטן?

.....עושה מין חנועה לל ביטול ביד שמאל, ובימין מסמן ל"גורילה" שיגלגל אותה

- "הבוס": זו' סחח עלילה, בטה"כ העברתי עובד שלי מניו יורק שיטמט בחזר סגן

זמני במטרה לעזור לענף לצאת מהבוץ.

- כל סוטה: האם יש לך יד בטובו של גולני למסק?

- "הבוס": הוא חייב לי כמה ירוקים ורציתי שיהיה לידי רק בכדי להיות בטוח שלא

יאונה לו כל רע.

- כל סוטה: האם ישנה אמת בידיעה שאבא של אשתך ניסה לחסל אותך בתאונת רכב?

- "הבוס": NO COMMENT

המסק.....

- כל סוטה: לאחרונה אני רואה אותך בהרכב הפותח של קבוצתנו, כמה אתה משלם ככדי... פה אני מוצא את עצמי יורד מהאצטבע כשאפי שוחח דס... בזווית עיני אני רואה את ה"גורילה" מחייב ומסדר את הערותיו. הבנתי שהיא לא הייתה במקומה... כשהבוס נועץ בי מבט ראינו מלחמץ למתי פנים ואני מברר לעצמי את האלה הבאה בקפדנות ובזהירות רבה.

- כל סוטה: כידוע הצלחתך גדולה אצל המין החלל והיפה כמוכן, האם הייתה אומר לזה בזכות "הרודולף ואלנטינו סטייל" שפם לילך?
 בפעם הראשונה אני רואה חיוך קל מסתמך על זפתיו וכשהוא שולח מבט ארוך אל תוך הראי ממול הוא משיב...
 -"הבוס": תראה זה יזהו המין החלל על זה אין מערערים, אך בקשר למין היפה זה עניין של טעם! בשלב זה ראיתי בזוית עיני את ה"גורילה" קמה והבנתי הזמני עבר. קפצתי על רגליי מלמלתי מהו כמו" אני חייב לרוץ" וכאני מקפיד לא להפנות את גבי אליהם הספקתי עוד ליימוע את הבוס אומר "לגורילה"... "אינני מחבב את הבחור הזה".
 טרפתי את הדלת אחרי ורצתי משם כל עוד נפשי בי. עד כאן.

מצאוני

(מחברת ליריו יל איתי (בן אמוץ) סלע).
 כן, רבותי זה היה בבית העברה באיזה רגע יכזה, רגע ראולי פעם אחת בחיים קורה, מין נצנוץ הברקה פתאומית יעוברת מהתח מודע יתר אל תאי המוח שמזרימים פקודות אל שאר אברי הגוף... רגע יפתאום נותן טעם, לכל מה יעדיית עד עכשו היה חיזור, פשוט דף חדש בחיים. לא עוד בילבולי מוח אין סופיים, קיסורים של שבת בערב ככל הכיף של השבת נגמר. מעכשו כבר לא לבד, חמיד אתה עם אחת שמקיימה לך ואפילו עונה... אנילו ליטויות הכי גדולות לילך, לנטימות לפיהוקים ולגרפסים האדירים לילך.. אתה גם יכול לעמוד איתה וכמאתה מחעיף לשבת ואפילו לשכב איתה. היא גם טעימה ואפיר להוסיף לה הכל. ניסיתי אותה גם בבית יימוש וזאת חוויה לשבת איתה בלירותים... הלכתי איתה הביתה וגם לחדר האוכל, חשבו ראני משוגע, ראני הולך עם אחת כזאת, אבל מה אני אגיד לכם? לי היא חמיד נותנת! (דבר נדיר אצלנו.. ועם אחת כזאת וחמיד נותנת הכומר טלך פוט עולה, יותר קל לך לנשום גם לנשוף והיא אף פעם לא מעירה לך שלא צחצחת לינייים! כדאי לכם! פשוט כדאי! לרגל היובש המקומי אצלנו באמצע החורף זה פנטסטי למצוא אחת שכזאת ומבלי להתאמץ הרבה ולזבל במוח יותר מדי : במין "בול שיט" מסורתי כזה יל בן משק...
 How long you hear for? where you working?
 זה היה בבית העברה באיזה רגע יכזה ימצאתי אותה מונחת בחדר יל האח ילי על המדף, את המפוחית פה שקיבלתי לבר- מצווה.....

איחי סלע.

כדיון המזכירות על המתנדבים לפני יבוע לא חלה שום תזוזה רצינית בעניין. יטנה נטייה לדחות את הנושא לזמן אחר ולהביאה בפני כורום אחר אולי, האסיפה. אין ללא יהיה אני יצאתי מאותה יליבה יותר מחוסכל ממקודם. נראה לי יפער הדעות הוא רחב מאוד! אני רק יכול לקוות שבבוא הזמן חמצא איזו יהיא פשרה. באותו נושא יותר נכון כחגובה לכתבה ילי לפני יבועיים נעמי החמני כתבה את הדברים הבאים:

המשך.....

דני שלום!

כן, יש צדק בחבריך, אבל ברצוני לנסות להציג בפניך אולי נקודה ראות אחרת במאלה העולה לאחרונה בנושא היהדות. אתה נשמע לי מאוד כועס בדבריך "נגד" המבוגרים ודעותיהם... האם אתה באמת כועס או שאתה מבטא רגשותיך בדרך כלל בצורה זו? אבל לא נגלוש לדברים שוליים... אני רוצה לתאר בפניך איך אני רואה את עמדת הדור המבוגר, דור הורינו.

במקור, רוב הורינו גדלו באוירה יהודית מסורתית בחיק משפחתם אשר בחוץ לארץ. בזמנם, כפי שקורה גם בזמננו ובכל דור ודור הורינו קמו וטענו "הוריהם אינם מבינים אותם, שקיים פער בין הדורות. אני מתארת לעצמי לגם הם קמו ואמרו לזקנים... אתם הדור המבוגר, לא מבינים אותנו את הדור הצעיר ואנחנו רוצים לשנות דברים". הורינו וודאי הצהירו בפניהם... אנחנו נינה את אורח חיינו ונכסא את יהדותנו על ידי עליה לארץ הקודש ובניית מדינה חדשה בה נחיה חיים עצמאים, נקים ישובים בהם נוכל לגדל את ילדנו, הנכדים שלכם באוירה יהודית חדשה. אנחנו יהודים כך נהיה תמיד, אבל יהודים יוניים מכס". זאת היתה "המודה" אז!

והנה עלו ארצה והצליחו להקים מדינה ולבנות בה את ביתם. הם הצליחו להגשים חלומות של גידול משפחה יהודית בארץ של יהודים. אבל עינו טעות. כך הם הרי בני אדם כמו כולנו וגם הם טעו לדעתי ופיספסו דבר מה, נקודה קטנה בתכנית הבנייה שלהם. במסגרת הקיבוץ שלנו ועוד הרבה קיבוצים וערים שזכו ללמד את ילדיהם מהי יהדות בעיניהם. הבסיס לכל התנועות המהפכניות שלהם הוא יהדותם ורצונם לימור את ימם היהודי במקום יותר בטוח... בארץ ישראל. כעת בימינו אנו הדור הצעיר לא יודע מה פרוש "יהודי" לפי הפיסת וכוונת הורינו. אנחנו יודעים ליהודים חוגגים כל חודש איזה שהוא חג ואנחנו גם נהנים לחגוג, אבל שמחתנו בחג היא לא מפני הרעיון היהודי כי לא למדנו את הקרע היהודי לכל המאורעות האלו. החג פרושו חלבושות יפות, חדר אוכל מסודר אחרת, תכנית בידור שכמה אנשים מארגנים עבורנו... וזהו, שמח. זה טוב זה נעים לשמוח. ניתן כאן לחאול מה פיספסו, מה זכחו ללמד את הדור הצעיר של ימינו? אני לא יכולה לשים את האצבע על הנקודה בדיוק אבל אני חשה בזה אני מרגישה את החסר אצל רוב הצעירים. אולי מפני ראני קיבלתי חינוך עם דגש יותר חזק ויותר עמוק על המויג היהודי. בסך הכל אני מבקשת מימך לא לכעוס כל כך על המבוגרים אשר צריכים עשה פרי מר כחוצאה מטעות קטנה. כוונת הורינו היתה יהודית במקורה ונשארה בעומק ליבם עדיין יהודית. אתה ועוד הרבה כמות צריכים לרכוש בצורה אחת (קצת מאוחר בחיים) את המוטג הזה בכדי שתוכל להביך את הורינו ואולי אז תוכל(וגם תרצה) לנסות למנוע את הכאב הזה גורם להם בזמן שאינך מכיר ביהדותך. גם הורינו גרמו לכאב איזשהוא בקרב הוריהם כאשר החליטו לשנות מקום וצורת חיים. אולי הכיב זה דבר בלתי נמנע בכל דור ודור אבל אפשר לנסות להמנע מלהכאיב כאב חד מידי... גם אין צורך בכעס.

נעמי.

בכדורגל הסיפור חוזר על עצמו. בשכועיים החרונים הפסדנו פעמיים נגד שתי קבוצות ובהחלט אפשר לומר שאנו טובים מהם. האחת-להבות הבין והשנייה-אל רוס. לא בא לי לנתח מה עובר עלינו. פשוט אינפורמציה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות בשם כולנו למארגנת של ארוחות הארבע לצעירים בייבתות אחרי הצהריים. הכל טוב ויפה-אמנם אך אם ברצוננו להמשיך בכך ולהנות מכך אזי עלינו לעשות קצת מאמצים בנדון. לגישה להדסה ופשוט מאוד להגיד: אני מוכן-או מוכנה לעזור. שוב להזכיר לכם, מי יבא לו לכתוב משהו על כל נושא הוא, מחיי הסקס של הנמלה ועד לפרשת אשר ידלין- הכתובת ידועה.

אני יוצא למילואים למשך 3- שבועות אחזור בתנאי שלא יקרה לי כלום!!!!!!
עד אז ייערב לכם!!!

לדוד ריפקינד
איתך בצערך
עם שובך הביתה

להת' דני נמלי.